EL SESPORTS

LA XV VOLTA A CATALUNYA

L'italià Bovet fou el vencedor absolut de la prova

Trueba, primer dels peninsulars

Bovet en finir la cursa

COMENTARI

Durant la nostra vida esportiva, hem seguit, com a periodistes, moltes Voltes a Catalunya. De totes elles la que menys ens ha plagut ha estat aquesta darrera per una sèrie de circumstàncies.

En primer terme no haviem vist mai una manca de companyerisme semblant al d'aquesta vegada entre els corredors nacionals. Una cosa esgarrifosa i depriment.

La cursa començà sota els millors auguris, malgrat la pluja. Com que el primer dia la pluja no existí, no succeí res de particular.

Però en la segona etapa, quan tots creiem que els peninsulars, ben avinguts, s'haurien entès per a portar a cap una forta ofensiva contra els estrangers, vam quedar defraudats i desconcertats en constatar que els pitjors adversaris que tenien d'ací... eren ells mateixos. Montero contra Canyardó; aquest contra aquell, Nicolau contra Papiu, i viceversa. Esquerra que tirava pel seu compte, encara que dissimuladament, etc., etc. En una paraula: semblava, talment, una cursa entre afiliats a la U. V. E.

I, naturalment, els estrangers es van donar compte ben tot seguit d'aquesta rivalitat i van iniciar un pla de batalla que no podia fallar de cap manera.

Bovet, que s'escapa en l'etapa Tortosa-Reus, sense comptar que cap dels nostres no el seguís, puix que cap d'aquests no volia portar el cap ni iniciar cap ofensiva pel seu compte, i en la creença que no trobaria en ells cap cooperació. Això i altres aspectes d'ordre material (excessives preferències pels estrangers), decidí Canyardó, Figueres i Montero abandonar la cursa. Decisió equivocada, diem nosaltres, encara que en el lloc de Canyardó tal volta haguessim fet el mateix.

Dos d'aquell moment els participants a la Volta formaren dos grups; en l'un els estrangers, ben avinguts i compenetrats i moguts per un mateix interès: "escombrar" les primeres figures adversàries; en l'altre, els peninsulars, ben dividits.

D'ací l'actitud comprensible de Trueba, que evità tota mena de perills, procurant no perdre el primer lloc dels locals. A Trueba no li interessava, a partir d'aquest moment, altra cosa que ésser el primer espanyol classificat, sense preocupar-se ni el líder i altres estrangers li prenien vint o trenta minuts en una etapa. Ja vam anunciar nosaltres que aquesta mena de proves tenen, tant o més que d'esportives, de comercials. I aquest i altres detalls ens ho demostren.

Dintre de tot, però, s'ha demostrat que entre els estrangers (descomptant Demuysère, la conducta del qual li fa molt poc favor), n'hi ha tres de superiors a la resta: ens referim, naturalment, als tres primers classificats: Bovet, Morelli i Dignef. Ben constituïts els tres, tenen un pedalejar elegant i molt regular. Físicament són molt forts. La resta dels estrangers són inferiors en classe.

Això no vol dir de cap manera que els nostres no poguessin vèncer-los. De cap manera. Més aviat creiem el contrari.

Si Trueba, ben sol, s'atrevé en l'etapa de les Guilleries a donar batalla, bé podia haver-se repetit la gesta en altres jornades. Amb la particularitat que Trueba no pogué abandonar de seus adversaris fins arribar gairebé al cim d'aquella collada i que la distància guanyada fou aconseguida pels pendents.

Optinem que un equip a base de Canyardó, Montero, Trueba, Figueres, Esquerra, Escuriet, Bachero i Nicolau, ben compenetrat, sincerament avinguts, no solament hauria pogut competir amb els belgues i italians units, sinó que hauria alterat notablement la classificació registrada. S'ho això és molt difícil d'aconseguir, vam escriure en el nostre article inicial. I així ha estat, desgraciadament.

Convé no deixar de banda els noms d'una quinta corredors de molta dignitat professional que han participat en aquesta Volta. Cal que diguem que Nicolau, Sancho, Pagès, Elis, Vilalta, Al. Carrion, Casamada (el recordman de les voltes—sis vegades—), Ricart i altres, han realitzat un gran esforç per acabar la cursa. Altres, amb menys moral, haurien abandonat amb tota seguretat.

Aquesta Volta ha estat en certs llocs molt dura, precisament per l'aigua caiguda durant les etapes de Barcelona a Manresa i la de la Seu d'Urgell a Girona.

L'entusiasme que causa aquesta manifestació arreu de Catalunya és una cosa extraordinària. El pas dels ciclistes per ciutats i pobles és presenciada per la major part dels habitants que abandonen les seves tasques uns moments per a saludar els "rouliers".

Hi ha ciutats, però, on a més d'entusiasme hi ha afició per aquest esport, com, per exemple, Reus, Girona, La Bisbal, Terrassa, Sabadell Manresa, Figueres, Tarragona, etc.

Vicenç Trueba, primer dels ciclistes peninsulars

Algunes arribades han estat superiors en brianton a altres. Entre les primeres, sobresortí Girona, que va batre el record de l'organització en finals d'etapa. La més trista de totes, per manca d'un públic nombrós, la de Calldes de Malavella. Hauriem preferit l'arribada a Sant Feliu.

L'organització general de la prova ha fingut els seus defectes com en totes les grans manifestacions. Però tenim la seguretat que les deficiències que hem observat seran corregides pels propis interessats en successives edicions, puix que ells en donaren compte, com nosaltres, de molts defectes.

Això no obstant, cal reconèixer l'esforç que representa portar a terme una cursa tan complexa com aquesta en la qual intervenen una sèrie de factors que cal tenir en compte, car podrien ocasionar el fracàs més absolut.

I ara, fins l'any que ve, que ens pensa fer durar la Volta quinze dies...

MURPHY

LA DARRERA ETAPA CALDES DE MALAVELLA-BARCELONA

En breus línies pot ressenyar-se el que fou l'última etapa de la Volta.

A les 6'45 del matí es donà la sortida al lot dels 40 supervivents i resuscitats, i com ja era de moda, al cap de pocs quilòmetres de la sortida s'inicià una escapada, que no fou perseguida. Bovet i Morelli, com volgueren, es desferen de l'escamot, i és de suposar que no per guanyar cap lloc, ja que eren els dos primers classificats; poc després se'ls ajuntà Dignef, ajudant-se mútuament, accelerareu la marxa i prengueren ràpidament avantatge. Passaren per Tordera amb tres minuts i mig d'avantatge sobre l'escamot.

En arribar al control de proveiment de Cardedeu, l'avantatge de Bovet, Morelli i Dignef era de dotze minuts i mig. A Cardedeu se'ls féu mitja hora de neutralització, i en passar els de l'escamot, amb una sobtada pressa que abans no havien mostrat, tiraren de llarg, pel qual motiu calgué anar-los a buscar i obligar-los a posar marxa enrera. Formaven l'escamot Trueba, Ezquerra, Marchisio, Gremo, Pagès, Decroix, Tudela, Casamada, Sanxo, Bachero, Escurriet, Nicolau i Courthout, seguits a pocs segons de Ricard, Minyarro, Ferrer i Voldi, i a dos minuts d'Elys, que poc temps abans havia sofert una rebentada.

Del control a l'arribada la marxa encara fou més lenta, i l'escamot arribà a Barcelona amb mitja hora de retard. És a dir, quan el nombrós públic que esperava l'arribada dels "tours" a l'Exposició ja s'havia delectat presenciant les cinc voltes de Bovet, Morelli i Dignef, aplaudint el gran corredor italià que prenguè davant del públic, marxant amb la seva facilitat fantàstica, gran avantatge.

L'escamot el formaven 21 corredors; passà al cap davant de la meta Gremo; Bachero a la segona i tercera voltes; Escurriet a la quarta i Esquerra al final, batent al "sprint" els seus companys d'excursió.

L'ARRIBADA A MONTJUIC

Com en tot el recorregut, un nombrosíssim públic presencià l'arribada dels corredors a Barcelona. A la part alta del recorregut s'hi aixecà una gran tribuna, des de la qual presenciaren l'arribada dels "tours" el President de la Generalitat, senyor Francesc Macià, i el ministre de Marina, senyor Lluís Companys, acompanyats del tinent d'alcalde senyor Vilalta; general Morillo, per l'autoritat militar; comandant de Marina, senyor Berdugo, i comandant Pérez Farràs.

Durant la cursa de primes, que se celebrà esperant l'arribada dels "rouliers", també estigueren a Montjuic el ministre d'Obres Públiques, el governador civil i l'alcalde.

La cursa de primes, que se celebrà sobre nou voltes al circuit de Montjuic i que resultà molt interessant pel gran nombre de participants, fou guanyada per Ricard Ferrando, darrera el qual i en aquest ordre, es classificaren: Borràs, Valero, Jiménez, Orpella, Carles, Vendrell, Parellada, Pujol, Raventós, Llumà, Benages, Salvador, López i Sanglés.

L'organització de l'última etapa, que sempre resulta la més difícil, fou admirable, gràcies a la col·laboració que prestaren els motoristes del departament de circulació de l'Ajuntament de Barcelona.

CLASSIFICACIÓ DE LA NOVENA ETAPA

Bovet, en 5 h. 35 m. 9 s.; Morelli, en 5 h. 35 m. 8 s.; Dignef, en 5 h. 40 m. 54 s.; Trueba, en 6 h. 6 m. 8 s.; Marchisio, en h. 6 m. 12 s.; Escuriet, en 6 h. 6 m. 12 s.; Gremo, en 6 h. 6 m. 12 s.; Bachero, en 6 h. 6 m. 12 s.; Elys, en 6 h. 7 m. 7 s.; Nicolau, en 6 h. 7 m. 7 s.; Decoix, en 6 h. 7 m. 7 s.; Izquierdo, en 6 h. 7 m. 22 s.; Tudela, en 6 h. 7 m. 50 s.; R. Martínez, en 6 h. 9 m. 20 s.; Sancho, en 6 h. 9 m. 24 s.; Pagès, en 6 h. 9 m. 29 s.; M. Carrion, en 6 h. 9 m. 32 s.; Vidler, en 6 h. 10 m. 10 s.; Casamada, en 6 h. 13 m. 15 s.; Farrés, en 6 h. 13 m. 15 s.; Ricart, en 6 h. 13 m. 15 s.; Leonard, en 6 h. 13 m. 15 s.; Esquerra, en 6 h. 13 m. 29 s.; Albinyana, en 6 h. 13 m. 32 s.; M. Martínez, en 6 h. 13 m. 32 s.; Pérez, en 6 h. 13 m. 32 s.; Forns, en 6 h. 21 m. 40 s.; Fises, en 6 h. 21 m. 40 s.; Navalon, en 6 h. 21 m. 40 s.; Arbós, en 7 h. 1 m.; Courthout, en 7 h. 1 m.; Aliayarro, en 7 h. 1 m.; Ventura, en 7 h. 1 m.; Urpi, en 7 h. 1 m.; Galimany, en 7 h. 1 m.; Santin, en 7 h. 1 m.; Guijarro, en 7 h. 1 m.; Moreno, en 7 h. 4 m.; Carrion (R.), en 7 h. 10 m.

CLASSIFICACIÓ GENERAL

Alfred Bovet, italià, en 55 h. 4 m. 19 s. 1.576 km. Mitjana, 28'610.

Morelli, italià, en 55 h. 36 m. 18 s. Antoni Dignef, belga, en 55 h. 39 m. 16 s.

Vicenç Trueba, espanyol, en 56 h. 9 m. 37 s.

Felice Gremo, italià, en 56 h. 13 minuts 46 segons; Luigi Marchisio, italià, en 56 h. 31 m. 10 s.; F. Esquerra, en 56 h. 35 m. 3 s.; V. Bachero, en 56 h. 35 m. 22 s.; E. Decroix, en 56 h. 39 m. 4 s.; J. Nicolau, en 56 h. 41 m. 48 s.; M. Escuriet, en 56 h. 44 m. 44 s.; C. Elis, en 56 h. 45 m. 4 s.; J. Pagès, en 56 h. 50 m. 56 s.; A. Sancho, en 57 h. 18 m. 13 s.; J. Tudela, en 57 h. 23 m. 6 s.; A. Courthout, en 57 h. 54 m. 37 s.; P. Albinyana, en 58 h. 8 m. 16 s.; J. Casamada, en 7 h. 37 m. 42 s.; M. Izquierdo, en 58 h. 58 m. 54 s.; R. Martínez, en 59 h. 5 m. 26 s.; M. Lleonard, en 59 h. 32 m. 15 s.; R. Voldi, en 59 h. 38 m. 19 s.; M. Martínez, en 59 h. 50 m. 25 s.; M. Carrion, en 59 h. 50 m. 12 m. 31 m. J. Fises, en 60 h. 29 m. 46 s.; J. Vilafranca, en 60 h. 49 m. 2 s.; E. Pérez, en 61 h. 15 m. m. 23 s.; B. Navalon, en 61 h. 16 m. 4 s.; X. Forns, en 61 h. 17 m. 51 s.; J. Arbós, en 61 h. 55 m. 51 s.; J. Ricart, en 62 h. 17 m. 50 s.; R. Moreno, en 62 h. 22 m. 31 s.; I. Minyarro, en 62 h. 18 m. 45 s.; V. Guijarro, en 63 h. 31 m. 14 s.; S. Santin, en 64 h. 15 m. 32 s.; J. Urpi, en 65 h. 44 m. 13 s.; J. Ventura, en 65 h. 46 m. 23 s.; S. Galimany, en 66 h. 12 m. 15 s.; R. Carrion, en 67 h. 6 m. 35 s.

CLASSIFICACIONS ESPECIALS

Classificació per nacions (Copa Excm. Sr. President de la República)

Itàlia (Bovet i Morelli), 110-40-37.
Bèlgica (Dignef i Decroix), 112-18-20.
Espanya (Trueba i Esquerra), 112-44-20.

Classificació per clubs nacionals (Copa Excm. Sr. Manuel Azaña)

A. C. Montjuic (Bachero, Sanxo i Tudela), 171-16-39.

Si, però... la Bestal es insuperable.

Guanyadora dels Campionats de Barcelona 1932 i de Catalunya 1933
Vegeu els nous models 1933
Cabrian Ferrer Lleuger
i Gran Turisme S, 4 i 6 marxes canviant la cadena sense deixar de pedalejar. Aquesta canvia són aplicables a les bicicletes corrents
EXPOSICIÓ: Comerç, 2 - (Belles Arts)
VENDES: Comerç, 29 - (Estació de França)

CITROËN

Els cotxes
més resistents
i duradors
1932: Un CITROËN 6 cilindres
establí el rècord de
130.000 km.
i oferí 1.000.000 de francs a la marca que el millorés...
NOMES EN
1933 Un altre CITROËN 8 cv.
estableix rècords fins a
209.000 km.
a una mitjana de 93 km... i segueix corrent
Mai cap marca ha sotmès el seu material a una prova tan dura
Lubrificats amb oli YACCO comercial

Societat Espanyola d'Automòbils Citroën, S. A.
Rambla de Catalunya, 90

M. Aguilar
Corts, 415

Motor, S. L.
Provença. 328